

bedste Dvertydning — og jeg skal søge at godt-
 gjøre det — kun i Sammenligning med hvad
 der forøvrigt fkeer i Landet kan være udgaaet
 af personlige Grunde; det kan være Grunde,
 som man stiller op som Statsgrunde, men
 som dog fremtræde som personlige. Naar en
 saadan Lov kommer, og vi da sige: Nei, i det
 Omfang ville vi ikke følge en saadan Anmod-
 ning, idet vi derved vilde tilfødsætte et vigt-
 ligt Hensyn, som allerede for længe siden er
 nedlagt i Lovgivningen, det nemlig, at Udskriv-
 ningsvæsenet skal tages under nærmere Over-
 veielse, for at undergaae en Omordning, og
 man desuagtet, med bestandig Tilfødsættelse
 af dette Hensyn, vevbliver ved Loven at ville
 skaffe enkelte Personer Fordeel, saa faaer Lo-
 ven for mig en personlig Fordeels Charakter.
 Naar vi saa sige: Lad os i dette Tilfælde
 hjælpe paa Personerne, lad os saa meget,
 som vi kunne, gaae Regjeringens Dnske med
 Hensyn til Personerne imøde, men lad os ikke
 derved tilintetgjøre vor egen tidligere Votering,
 saa har Fleertallet ikke derved indbragt noget
 personligt Hensyn, men det har undertastet sig
 de uheldige Betingelser, der allerede ved Præ-
 cedensfer vare tilfede, og som yderligere bleve
 det ved den Understøttelse, Mindretallet gav
 Regjeringens Forslag. Saaledes er Forholdet;
 men, for at det i enhver Henseende kan komme
 til at ligge klart for, skal jeg — efter først at
 have bemærket, at jeg ikke tillægger Noget her
 personlige Hensigter, at jeg er overbevist om,
 at alle Medlemmer handle af de allerbedste
 Hensigter, men at jeg blot tvivler om, at de-
 res Synskreds under visse Omstændigheder er
 klaret, og at de, idet deres Hensigter ere gode,
 ramme det, som efter min Mening er det For-
 døvelige — forsøge at bevise, at det person-
 lige Hensyn fra deres Side, som have holdt
 paa Loven, saaledes som den er os forelagt,
 eller som den nu af Mindretallet foreslaaes af-
 fattet, er det Fremtrædende, hvad enten man
 derved forstaaer et Hensyn til Embedsclafsens
 Stilling i det Hele, eller et Hensyn til en-
 kelte Personer, som ved denne Leilighed blive
 begunstigede. Jeg skal først og fremmest holde
 mig til Mindretallets her foreliggende Forslag;
 det indeholder Beviset derfor. Derfom man
 nemlig antog det vigtigt for Staten, at

Embedsmændene sølte sig urokkelige i disse
 Stillinger, saa kunde Mindretallet ikke fores-
 slaae, at de skulle være rokkelige, og at det
 skulde være Betingelsen, hvorunder de ansat-
 tes; men det er netop det, som Mindretallet
 nu foreslaaer. Mindretallets Forslag er søl-
 gende: Giv de paagjældende Mænd, der ere
 komne i disse Stillinger, alle de pecuniaire
 Fordele, som følge deraf, men lad dem dog
 ved den Tilfætning, der gives § 1, søle
 sig usikre i Embederne. Man maa vel
 lægge Mærke til, at Mindretallets Forslag
 ikke forandrer den nugjældende Lovs Cha-
 rakter, som er, at forbeholde Regjeringen
 Ret til, uden at tage Hensyn til de alminde-
 lige Regler med Hensyn til Embedsmændene,
 at omordne Udskrivningsvæsenet, hvilken Ret
 er opretholdt ved Fleertallets Forslag, som ved
 2den Behandling blev vedtaget; men der er
 den Forskiel, at, istedetfor at Fleertallet bliver
 staaende ved, at de Constituerede i alt
 Væsentligt, naar det Tilfælde indtræder,
 at de afgaae, behandles i Genhold til
 de Embedsstillinger, hvori de tidligere
 have været, saa forlanger Mindretallet, at
 de skulle behandles paa den allergunstigste
 Maade, hvorpaa de kunne behandles, nemlig
 efter deres Lønning som Udskrivningschefer.
 Her ligger det personlige Hensyn defineret
 i Mindretallets Forslag, eller ogsaa har det
 ærede Mindretal ikke lagt Mærke til, hvad der
 egentlig ligger deri. Der findes vel en Smæ-
 defommen imod Voteringen her ved 2den Be-
 handling i den Tilfætning, at de, naar de fast
 ansattes, skulle være pligtige til at underfaste
 sig de Forandringer i de paagjældende Embe-
 der og disses Indtægter, som maatte være en
 Folge af mulig Omordning af Udskrivnings-
 væsenet, men der ligger ogsaa tydelig deri:
 Vi gjøre vort Forslag for de Paagjældendes
 Skyld. Mindretallet er i denne Henseende
 gaaet et Skridt videre end Fleertallet, thi dette
 har vel sagt: Vi ville for de Paagjældendes
 Skyld, og paa Grund af Ministeriets Anmod-
 ning, som forøvrigt mishager os, gjøre for
 dem, hvad vi troe, vi kunne; men Mindretal-
 let siger: Vi ville gjøre det meest Mulige
 for dem; — man kunde gjerne have tænkt sig,
 at der var fremkommet endnu et Vædrings-